

ZGODOVINA SINDIKATA VOZOVNIH PREGLEDNIKOV SLOVENIJE II. DEL

1989-2017

Avtor: Robert Müllner

USTANOVITEV SINDIKATA VOZOVNIH PREGLEDNIKOV SLOVENIJE

Obdobje 1989-1998

Za razliko od ostalih temeljnih železniških področij, kjer so zaposleni delavci ŽG Ljubljana iskali svojo samostojno pot bolj zaradi izredno slabih ekonomskih kazalcev, smo bil vozovni pregledniki ŽG Ljubljane in Istre prav zaradi dolgoletne borbe za pridobitev beneficije relativno homogena skupina delavcev. Naš poglavitni sovražnik se ni skrival samo v katastrofalnem ekonomskem položaju družbe, ampak v nepravični podrejenosti do ostalih železniških dejavnosti. Zadnji uspehi pri zagotavljanju beneficirane dobe in izredno uspešna akcija delavcev Vleke vlakov v znameniti stavki iz leta 1988 so nam dajali pogum za nove uspehe.

Idejo o ustanovitvi sindikata je na začetku leta 1989 podal legendarni predsednik SVPS Avdo Mešič. Telefonski pogovori z vozovnim preglednikom Vladimirjem Ganzitijem in Janezem Muršičem iz Sekcije za TVD Maribor so v celoti obrodili sadove, čeprav se pred tem sploh niso poznali. Iz tistih skromnih začetkov so nastali prvi koraki k organizaciji sindikata na republiški ravni.

Ob 20. obletnici reprezentativnosti SVPS je takratni sekretar Vladimir Ganziti zapisal: Zaradi popolne neizkušenosti na področju zagotavljanja delavskih pravic delavcev področja TVD nas je potreba po ustanovitvi sindikata silila k takojšnjem ukrepanju. Na začetku nismo vedeli, kako naj bi stvar izgledala, vedeli smo le, da se bomo v primeru ustanovitve imenovali Sindikat vozovnih preglednikov Slovenije in Istre, kar je bila posledica takratne organiziranosti ŽG Ljubljana. Prvi sestanek v razširjeni obliki je bil organiziran v baraki v Šiški, kjer je imel takratni TVD Ljubljana upravo, sklical pa ga je naš legendarni predsednik Avdo Mešič. V tistem času so bili sindikati izrazito režimsko naravnani, vodeni so bili s strani nomenklature, ki je obvladovala vse družbene procese takratne države. Ideja o organiziranem neodvisnem sindikalizmu po zgledu zahodnih držav jim ni bila po godu. V bivšem sistemu do leta 1990 smo bili organizirani v sindikalne konference, katere so se združevale na višjih tudi družbeno-političnih nivojih. Te konference so obvladovali v naprej določeni ljudje z neomejenimi pooblastili partije.

Ker nismo vedeli niti poznali načina, kako bi se bilo najbolje povezati, smo bili na nek način prisiljeni pustiti času čas in čakati. Najprej smo delovali pod okriljem takratnega »ROSA« Republiškega Odbora sindikata za železnice, ki ga vodil g. Fortuna. Pravni ali bolje rečeno moralni naslednik ROSA je kasneje postal SDŽDS. Ker do takrat še ni bilo povsem jasno, kako naj bi zadeva izgledala je bil ves čas prisoten poizkus vplivanja in delegiranja liderjev sindikata s strani vodstva ŽG. V tistem času se je pojavila go. Dragica Blagojević, ki je z svojim leporečjem in umetno ustvarjeno umirjeno karizmo hotela postati voditeljica reformiranega sindikata. Na Primorskem je Srečko Prijatelj pripravljala in ustvarjala podlago za nastanek in delovanje novega sindikalnega gibanja. Zaradi njegovega delovanja so ga predstavniki delodajalca pri delu močno ovirali.

Iz dostopnih dokumentov je razvidno, da se je Sindikat SVP Slovenije ustanovil 15.09.1989 in se takoj priključil Sindikatu delavcev železniške dejavnosti Slovenije, ki je združeval različne profile delavcev v ŽG Ljubljana. Prvi predsednik SVPS je bil danes preminuli Cveto Zrimšek iz Sekcije za TVD Ljubljana. V istem obdobju je postal tako predsednik SDŽDS, kot SVP Slovenije, kar je bilo za mnoge ustanovitelje sindikata nedopustno. Da je bil predsednik na obeh funkcijah je imelo takrat določene prednosti, a se je kmalu izkazalo, da je bila njegova odločitev za sindikat prej ovira. V naslednjem obdobju se je izkazalo, da nas je ves čas oviral pri igranju z mislijo o reprezentativnemu sindikatu. Po dogovoru z vodstvom novo ustanovljenega Sindikata vozovnih preglednikov in urejevalcev zavor Sekcije za TVD Divača, ki so se leta 1990 priključili SVPS je prišlo do odločitve, da predsednik postane Srečko Prijatelj. Predsedstvo je na svoji seji z dne, 24.11.1991 pooblastilo Mirana Müllnerja za blagajnika SVPS, ki je nasledil Janeza Muršiča iz Sekcije za TVD Maribor. Sindikat je bil v tem obdobju organiziran po Sekcijah za TVD na tri dele, članarina se je delila po ključu 40% SDŽDS, 35% OO SVPS, 25% SVPS.

Pri formiranju in podpisu prve KPDŽP iz januarja 1992 sodeluje Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije in Sindikat strojevodij Slovenije, Neodvisni sindikat vlakovnih odpravnikov Slovenije, Svobodni in neodvisni sindikat delavcev v železniškem prometu Slovenije, ter SDŽDS v katerem interese delavcev TVD zastopajo predstavniki SVPS Srečko Prijatelj, Miran Müllner in Avdo Mešič.

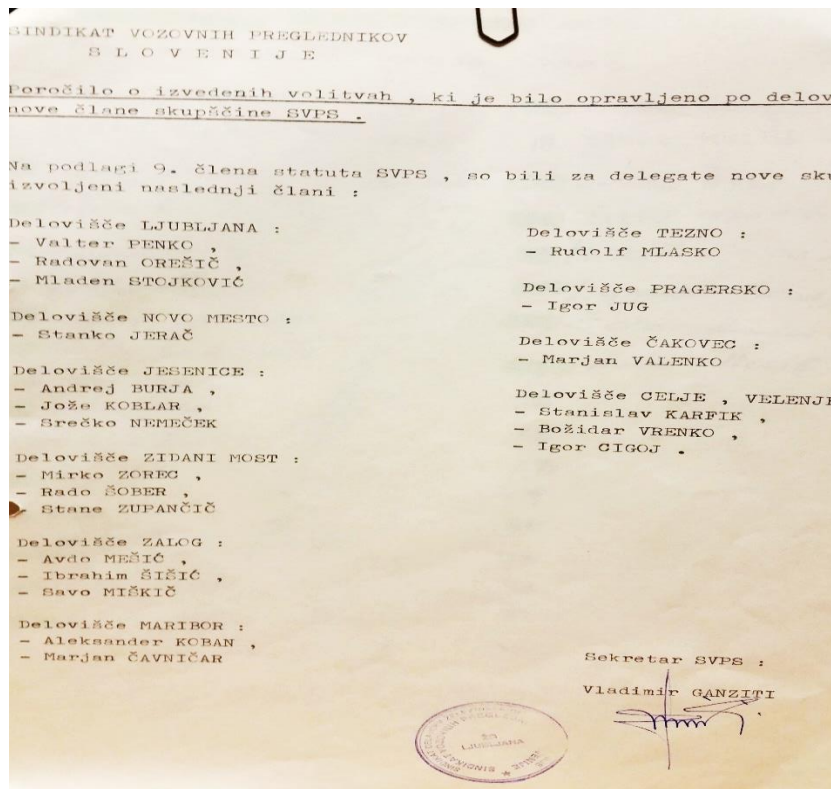
Slika št.1: Prva KDPŽP iz leta 1992

27.03.1993 začne veljati Zakon o reprezentativnosti sindikatov (ZRSin), ki je na novo določil pravila sindikalnega delovanja v R Sloveniji.

Prvi večji osip delavcev TVD beležimo v prvi polovici 90-ih let prejšnjega stoletja. Zaradi uvedbe beneficirane dobe, ter spoštovanja zakonodaje, ki je določala pogoj za stalno zaposlitev samo za vse tiste delavce, ki so imeli slovensko državljanstvo, oziroma niso imeli državljanstva in niso bili zaposleni v ŽG Ljubljana najmanj 10 let se število izvajalcev del in nalog TVD močno zmanjša. Največji davek transformacije JŽ so na svoji lastni koži občutili vozovni pregledniki iz območja Istre, čeprav so bili vedno sestavni del ŽG Ljubljana.

Obdobje predsedovanja g. Srečka Prijatelja je bilo zaznamovano z vztrajanjem pri samostojnosti in reprezentativnosti SVPS, zato z predsednikom SDŽZDS Cvetom Zrimškom nikoli nista uspešno sodelovala. Njihova nesoglasja so privedla do menjave na mestu predsednika SVPS, kjer je g. Prijatelj Srečka zamenjal Franc Kociper, ki je bil bolj naklonjen ideji sodelovanja v SDŽZDS. Po ustnem pogovoru z akterji tistega časa je bilo mogoče sklepati, da se je SVPS ves čas zgubljal v sivem povprečju, takrat ne preveč priljubljenega in cenjenega sindikata SDŽZDS. Prav zaradi zamenjave g. Prijatelja na mestu predsednika se Sindikat vozovnih preglednikov in urejevalcev zavor sekcije za TVD Divača za nekaj časa umakne iz SVPS.

Na drugi letni skupščini SVPS, **20.04. 1994** so bili v predsedstvo SVPS izvoljeni Franc Kociper, Alojz Caf, Vladimir Ganziti, Stane Zupančič, Andrej Burja, Cveto Zrimšek in Ibrahim Šišić. V Statutarno komisijo so bili izvoljeni Avdo Mešić, Janez Muršič in Srečko Zorko v nadzorni odbor pa Igor Cigoj, Mirko Zorec in Srečko Nemeček. Skupščina je obravnavala problematiko finančno materialnega poslovanja sindikata, nerazumevanja postavk KPDŽP, ponovno se je izpostavila zahteva za pridobitev beneficirane dobe tudi za ostale člane SVPS, ki opravljajo dela in naloge v turnusih. Iz družabne kronike lahko zapišemo, da je bilo srečanje SVPS organizirano v Ljubljani, ter da so bili člani SVPS udeleženci nogometnega turnirja v Varaždinu. Leto 1994 so zaznamovali skrajno napeti odnosi med delodajalcem in delavci sekcije TVD Maribor in Divača. Na sejah predsedstva se prvič pojavi predstavnik PM Koper Zdravko Milinković. Na nivoju centrale pridobimo informacijo, da se pripravljajo volitve za Svet delavcev SŽ. Kandidata SVPS postaneta Avdo Mešić in Vladimir Ganziti.

Slika 2: Poročilo o izvedenih volitvah za člane Skupščine 1994

V letu **1995** pride do zamenjave na mestu podpredsednika centrale SDŽDS, kjer Srečka Hvauca zamenja Cveto Brod.

13. in 14. 04. 1995 se izvedejo volitve v delovišču TVD Koper. Sindikalni zaupnik postane Bogdan Hreščak, član skupščine pa Zdravko Milinković.

Skupščino SVPS, ki je potekala 20.04.1995 zaznamuje poizkus zamenjave predsednika SVPS Franca Kocipra s strani predsednika delovnega predsedstva skupščine g. Janeza Muršiča. Njegov predlog o odstavitvi je bil z veliko večino glasov proti zavrnjen. Delegati skupščine pooblastijo g. Vladimirja Ganzitija za zastopnika SVPS pri vseh disciplinskih postopkih v treh sekcijah TVD.

Zaradi zapletov pri izvedbi periodičnih izpitov v TVD predsedstvo SVPS svojemu članstvu pripravi alternativno obliko izvedbe izpitov v seminarski obliki in z ustnim izpraševanjem, ter na določen način bojkotira enostranska pravila delodajalca. Delodajalec vztraja pri točkovanju izpraševancev. Bojkot prekine skupno akcija koordinacije sindikatov vseh izvršilnih služb SŽ.

10.10.1995 v okviru redne seje Sindikata preglednikov vagonov in vzdrževalcev zavor Sekcije za TVD Divača članstvo sprejme sklep o ponovni priključitvi sindikata Sekcije za TVD Divača k SVPS. V ta namen predsedstvo SVPS do izvedbe redne skupščine sprejme sklep o imenovanju Stojana Marsetiča in Miloša Lozeja kot pridružena člana predsedstva. Z priključitvijo sindikata sekcije TVD Divača matici sindikat pridobi 59 novih članov.

Leta 1995 sindikalna centrala SDŽDS izvede strokovni sindikalni seminar v Radovljici. Seminarja se udeležijo štirje predstavniki SVPS TVD Divača.

Dne 11.12.1995 od 08.00 do 09.00 ure šest sindikatov SŽ napove enourno opozorilno stavko. Poglavitna stavkovna zahteva sindikatov je, da se v SŽ in v SŽ CD-ju začnejo spoštovati zakoni, KPDŽP in splošni akti.

Člani predsedstva se udeležijo ogleda ranžirne postaje Beljak.

18.01.1996 g. Franc Kociper poda nepreklicen odstop iz funkcije predsednika SVPS, ki pa se je odložil do redne skupščine SVPS, ki potekala **20.03.1996** v Ljubljani. Pred volitvami članov predsedstva pride do nepričakovanega zapleta, saj se dotedanji predsednik g. Kociper premisli in poda odstop samo kot predsednik SVPS, kar ne zadovolji delegate in oba predstavnika predsedstva iz TVD Maribor, ki zahtevajo popoln umik iz predsedstva SVPS. Po dokaj burni razpravi g. Kociper vendarle odstopi, ter na predlog tedanjega predsednika skupščine g. Mešiča sprejme naziv častnega člana predsedstva brez funkcije in obveznosti, kar se je zgodilo prvič v celotni zgodovini SVPS.

Pri raziskavi poglavitnih vzrokov za njegov odstop sem po ustnih pripovedovanjih z glavnimi akterji tistega obdobja prišel do zaključka, da je g. Kociper že izpolnjeval pogoje za upokojitev in bi bilo njegovo nadaljnje vztrajanje na funkciji predsednika SVPS neprimerno. Poleg tega pa je bila njegova politika vodenja sindikata, ki je temeljila na vztrajanju znotraj sindikalne centrale SDŽDS za večino predsedstva nedopustna. Z njegovo odstavitvijo se je

začelo novo obdobje, ki je napovedovalo prve korake k pridobitvi reprezentativnosti SVPS in posledično odcepitvi od SDŽDS.

Delegati skupščine so z glasovanjem dopolnili predsedstvo z Avdom Mešičem, Marjanom Čavničarjem, Stojanom Marsetičem, Milošem Lozejem, in Bogdanom Hreščakom, statutarno komisijo prevzame Ivan Juršič.

28.03.1996 na svoji redni seji člani predsedstva SVPS soglasno izvolijo Avda Mešiča za predsednika SVPS, podpredsednik sindikata postane Stojan Marsetič.

Leto 1996 je bilo zaznamovano z nenehnimi pritiski delodajalca po zmanjšanju števila zaposlenih delavcev v družbi, ter z iskanjem ustreznih zaščitnih in varstvenih sredstev. Vodja Službo za TVD Franc Nagode je na novembrski seji predsedstva SVPS povedal, da je v vseh sekcijah za TVD zaposlenih 494 delavcev, ter da je po sistematizaciji predvidenih 530 delavcev, kar je pomenilo, da je zaposlenih delavcev TVD premalo. Njegova izjava je toliko bolj zanimiva, saj se je govorilo, da je v takratni službi za TVD 20 % viška delavcev in da se pripravljajo nova odpuščanja. Ko govorimo o g. Nagodetu lahko ugotovimo, da je bil kot vodja službe vedno predan TVD, nenazadnje je že v 80-ih letih sodeloval pri pripravi dokumenta o upravičenosti beneficirane dobe za vozovne preglednike takratnega ŽG Ljubljana.

V tem obdobju se zaradi neurejenih delovnih pogojev prvič pojavi problem PM Luka Koper, izplačevanje potnih stroškov, zmanjševanju izmen na terenu. Za bolj sproščeno vzdušje je tako kot vedno poskrbelo srečanje SVPS, ki je bilo 14.09.1996 organizirano v Novem Mestu, v mesecu septembru je v Radovljici organiziran strokovni seminar za sindikalne zaupnike. Kot posebnost leta 1996 je zaradi specifičnega načina izvajanja inšpekcijskih pregledov notranje kontrole delavcev TVD zaslovel inšpektor Ljubomir Petančič.

Na dopisni seji 19.11.1996 statutarna komisija SVPS predlaga, da se zaradi operativnih razlogov spremeni naslov sindikata iz Masarykove 8, Ljubljana na Kopitarjevo 5, Maribor.

V prvih mesecih 1997 leta pride do prvih večjih kršitev delavnega prava, kjer delodajalec delavcem odreja letni dopust v nasprotju z KPDŽP. SVPS odreagira na provokacije posameznih vodij delovišč in zahteva strogo spoštovanje členov kolektivne pogodbe.

Predsedstvo SVPS je bilo seznanjeno z informacijo, da se v okviru reorganizacije in sanacijskim programom podjetja s strani vodilnih ljudi podjetja in članov Nadzornega Sveta SD lobira, da se Sekcije za TVD priključijo v nekakšne enote Vleke vlakov, kar ni bilo v skladu z našimi pričakovanji. V ta namen pošlje SVPS tri člane predsedstva na informativne pogovore k generalnemu direktorju.

05.03.1997 je bila v Ljubljani izvedena letna Skupščina sindikata. Predsednik SVPS g. Mešič pozove članstvo sindikata k enotnosti. Kot prioriteto delovanja sindikata izpostavi popolno samostojnost. Predstavnik SDŽDS Cveto Brod poda razlago, da so bila pogajanja pri generalnemu direktorju SŽ d. d. Marjanu Rekarju zelo uspešna in da imamo zagotovitve, da nebo prišlo do združitve TVD in V.V., kar se je pozneje izkazalo kot neresnica. Na razpis volitev v organe SDŽDS, SVPS še zadnjič predlaga svoje člane.

Na Skupščini SVPS se je zaradi smrti g. Burje in odstopa g. Hreščaka predsedstvo SVPS popolnilo z g. Vrečerjem iz TVD Ljubljana, ter Nenadom Perićem iz TVD Divača. V Sindikat vozovnih preglednikov Slovenije je bilo leta 1997 včlanjenih 353 članov in članic.

Iz kronološkega pregleda zapisnikov je razvidno, da je Srečanje SVP Slovenije potekalo 06.09.1997 v Ankaranu, ter da je nogometna ekipa SVPS je na memorialu v Zagrebu osvojila odlično 2. mesto.

STAVKA SINDIKATOV SŽ IZ LETA 1997

- Sindikalna stran je svoje predloge za spremembe in dopolnitve Tarifne priloge KPDŽP posredovala Ministrstvu za promet in zveze 20.12.1996.
- Vlada RS je predlog sindikatov obravnavala 24.01.1997 in imenovala pogajalsko skupino v sestavi: Marjan Rekar (vodja pogajalske skupine), Igor Hauptman in Franc Hočevar, kot člana iz SŽ, poleg tega pa so člani pogajalske skupine bili še predstavnik Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstva za gospodarske dejavnosti in Ministrstva za promet in zveze. Ob tem je vlada sprejela stališče, da se uvodni razgovori pričnejo takoj, prava pogajanja pa šele po imenovanju vlade.
- Sindikati so imenovali pogajalsko skupino v sestavi: Silvo Berdajs in Slavko Kmetič (SSSLO), Jože Pavšek in Miha Nagode (SŽTS), Franc Pavlič in Irfan Jakupović (SVOS), Albert Pavlič in Mirko Antolovič (SŽS), Cveto Brod in Nikola Knežević (SDŽDS).
- Prvi uvodni razgovori so potekali 19.2.1997. Na tej seji je bilo ugotovljeno, da so predmet pogajanj samo spremembe in dopolnitve TP KPDŽP, ki so jih predlagali sindikati, sprejeto je bilo skupno stališče, da se pogajanja pričnejo po imenovanju nove vlade, sprejete pa so bile tudi spremembe in dopolnitve Poslovnika o delu pogajalskih skupin. S strani sindikatov je bilo postavljeno jasno stališče, da morajo biti pogajanja končana v takem roku, da bo izplačana plača za mesec april 1997 upoštevala rezultate teh pogajanj.
- Zaradi neuspešnosti pogajanj (delodajalska stran ni imela mandata za pogajanja za spremembe TP KPDŽP) in realnega padanja plač delavcev (v času veljavnosti TP je izhodiščna plača padla za 6,2% ob tem pa se je produktivnost v letu 1996, glede na leto 1992, povečala za 32%) so sindikati napovedali opozorilno stavko. Opozorilna stavka je bila izvedena 22. aprila med osmo in deveto uro.
- Opozorilne stavke so bile organizirane še: 29. aprila (enournna stavka), 6. maja (štiriurna) in 13. maja (štiriurna). V stavki je sodelovalo 9655 zaposlenih.
- Generalna stavka je bila napovedana 9. maja in sicer za čas med 20. in 30. majem 2017. Sindikati podpisniki KPDŽP (Sindikat strojevodij Slovenije, Sindikat železničarjev Slovenije, Sindikat železniškega transporta Slovenije, Sindikat vlakovnih odpravnikov Slovenije in Sindikat delavcev železniške dejavnosti Slovenije) so imenovali centralni stavkovni odbor v sestavi Slavko Kmetič, Jože Pavšek, Albert Pavlič, Franc Pavlič in Cveto Brod.
- Ključna stavkovna zahteva je bila, da se sklene nova tarifna priloga KPDŽP (stara je prenehala veljati 31. marca 1997)

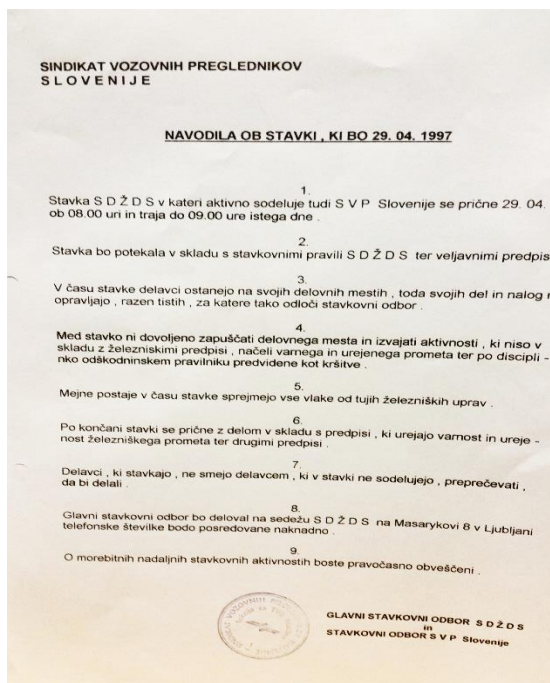
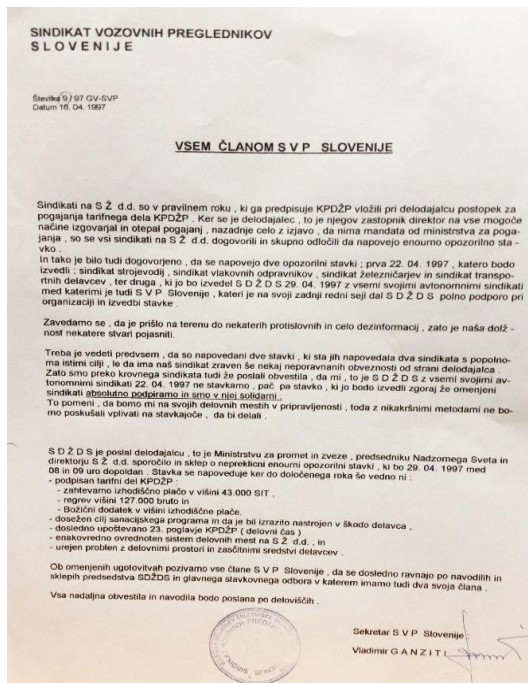
- Prične se z zbiranjem podpisov za stavko med zaposlenimi v podjetju (do 25. maja 1997)
- Zaradi drastičnih omejitev stavke v zakonu o železnici oz. v vladnem sklepu o opravljanju železniškega prometa med stavko sindikati sprožijo presojo zakona na ustavnem sodišču.
- Zavedajoč se dejstva, da stavka ne bo plačana, so bili delavci obveščeni, da bodo v skrajnem primeru prejeli nadomestilo plače za čas stavke iz stavkovnih skladov sindikatov.
- O stavki so bili obveščeni predsednik države, predsednik in podpredsednik vlade ter predsednik državnega zbora. V pismu omenjenim so sindikati zavrnilo krivdo za izgubo podjetja in njihovo »socializacijo na zaposlene v družbi.
- O stavki je bil obveščen tudi ITF, ki je ponudil vso pomoč (tudi finančno)
- Stavka je bila organizirana po posebnem terminskem planu, ki je zajemal postopno vključevanje posameznih okolij in posameznih poklicev v stavko.
- Stavka se prične 20. maja ob 6. uri na postajah Koper, Sežana, Nova Gorica in Ilirska Bistrica na nekaterih delovnih mestih (ne vseh).
- Na centralni stavkovni odbor prihaja stotine pisem podjetij s prošnjami/zahtevami za odobritev prevozov v času stavke, ki jih stavkovni odbor selektivno obravnava. Prav tako prejme centralni stavkovni odbor desetino pisem podpore, kot tudi žolčnih pisem v katerih posamezniki nasprotujejo stavki.
- Centralni stavkovni odbor 16. maja dodatno zaostri prvotno načrtovano izvedbo stavke (širitev stavke na dodatno postajo - Tezno), saj je uprava SŽ 13. maja izdala dopis, ki pomeni grožnjo delavcem na Slovenskih železnicah. Sindikalna zahteva je, da morajo tisti, ki ne stavkajo in so dolžni opravljati delo tudi v času stavke, prejeti stodontno plačilo)
- Stavka doživi prelomnico, ko prejmejo člani stavkovnega odbora 22. maja ob 18. uri sklepe o suspenzu – odstranitvi delavca iz družbe. Centralni stavkovni odbor istega dne ostane brez teleprinterskih zvez.
- Ker po zahtevanem preklicu suspenzov (dopis prejme tudi predsednik vlade – rok 22.05 do 24. ure), z nasprotne strani ni odgovora, se 23. maja ob 0.30 ustavi ves tovorni promet, Centralni stavkovni odbor razglasi potek stavke na vseh delovnih mestih. Ob tem pa se prvotni stavkovni odbor razširi še z naslednjimi člani: Silvo Berdajs, Nikola Knežević, Miha Nagode, Janez Stibrič, Roman Jakopič, Franc Zupanc, Irfan Jakupovič in Mirko Antolovič.
- Ker odgovora na upravičene zahteve sindikatov ni, 23. maja ponovno zaseda centralni stavkovni odbor in stavko razširi še na potniški promet, ki se ustavi ob 16. uri istega dne (z izjemo mednarodnega tranzitnega potniškega prometa). Centralni stavkovni odbor se na tej seji razširi z dodatnimi 65 člani.
- Sedaj se prvotnim zahtevam stavkovnega odbora pridruži še zahteva po preklicu suspenzov (odredb o odstranitvi delavcev iz družbe), o preklicu vseh disciplinskih postopkov proti stavkajočim delavcem in zahteva da odstopi oz. da se razreši direktor Slovenskih železnic Marjan Rekar.
- Sindikati organizirajo 26. maja ob 14. uri velike demonstracije železničarjev, ki so potekale na ploščadi pred železniško postajo.

- Dogovor o preklicu suspenzov in ustavitvi tožbenih zahtevkov ter o 100% plačilu stavke se podpiše 30. maja (medtem je bil podoben dogovor z ministrom sklenjen že dan prej, vendar ga direktor ni hotel podpisati). Stavka se prekine 31. maja ob 14. uri in se zamrzne do 5. junija z grožnjo odmrznitve, če višina izhodiščne plače in regresa v tem času, še ne bi bila dogovorjena. Ker je zadnji dan prišlo do dogovora pogajalskih strani, se je stavka prekine.

VLOGA SVPS V STAVKI 1997

Dne 18.04. 1997 je članstvo SVPS obveščeno, da bodo zaradi nesodelovanja vodstva družbe SŽ d. d. pri pogajanjih okoli tarifnega dela KPDŽP, sindikati SŽ napovedali eno urno stavko, ki je bila razdeljena v dva dela. 22.04.1997 so stavko napovedali sindikat strojevodij, sindikat vlakovnih odpravnikov, sindikat železničarjev in sindikat transportnih delavcev, 29.04.1997 pa še SDŽDS z vsemi svojimi avtonomnimi sindikati, med katerimi je bil tudi SVPS. Stavka je bila uspešno izvedena, predsedstvo SVPS pa je v svoji analizi ugotovilo, da je naš sindikat, ki pokriva področje TVD na svoj način odigral pomembno vlogo pri realizaciji stavkovni zahtev. Predsedstvo se je zahvalilo članstvu za pokončno držo, ter pri tem pohvalilo vodji Sekcij za TVD Ljubljana in Maribor za zelo korektno obnašanje do delavcev v času stavke. Iz arhivov sindikata je razvidno, da se je v času stavke leta 1997 na področju Sekcije za TVD zadeva v času stavke odvijala precej drugače, saj je takratni vodja službe na zelo avtoritaren in osebni način želel vplivati na delavce, naj se stavke ne udeležijo.

Slika št 3: Obvestilo članstvu o napovedi stavke 29.04. 1997 Slika št. 4: Navodila članstvu o izvedbi stavke 29.04.1997

Predsedstvo S V P Slovenije ugotavlja , da je naš sindikat v pretekli stavki odigral dokaj pomembno vlogo , saj je bil izpostavljen in kot izvršilna služba vedno v prvi vrsti na razpolago za delovanje v takšni ali drugačni vlogi . Zato je nesporna ugotovitev , da je potrebno dati članstvu S V P Slovenije vsa priznanja in mu čestitati za " pokončno držo " med stavko . Med članstvom prevladuje mnenje , da bi lahko v stavki še bolj sodelovali in naredili še več .

Dejstvo je , da smo bili eni manj , eni bolj direktno udeleženi v stavki , vsekakor pa je potrebno dati članu predsedstva S V P Slovenije **Ibrahimu Š I Š I Č posebno priznanje** za nesebično razdajanje samega sebe in svojega prostega časa v času trajanja stavke .

Predsedstvo je tudi enotnega mnenja , da je potrebno dati vsa priznanja in pohvale šefoma sekcij T V D Ljubljana G. Albinu B I Z J A K in T V D Maribor G. Milanu R O B A R , ker sta med stavko izpolnjevala svoje naloge v skladu z zahtevami delodajalca , do zaposlenih , ki smo sodelovali v stavki pa sta se obnašala skrajno korektno in profesionalno , da smo ponosni nanju , saj se marsikatera sekcija s tem ne more pohvaliti .

Na našo veliko žalost pa ugotavljamo , da v tretji sekciji , to je T V D Divača ni šlo vse tako , kot v drugih dveh sekcijah in tako , kot bi si želeli . Člani predsedstva S V P Slovenije , ki prihajajo s področja T V D Divača , so bili po njihovih besedah vseskozi izpostavljeni velikm psihičnim pritiskom zaradi fizične udeležbe šefa sekcije na terenu med ljudmi , ko naj bi na njih skušal vplivati , da ne bi stavkali in bi delali proti svojim načelom . Zato šefu sekcije izrekamo "**posebno priznanje !**" in se mu zahvaljujemo , da ni pozabil na svoje dovčerajsnje sindikalne prijatelje .

Stavka nas je polno zaposlila , zato nismo niti opazili , kdaj je bil 02. Junij , novi datum , ki je določen kot praznik železničarjev . Zato sicer malo pozno ampak zato toliko bolj iskreno čestitamo vsem svojim članom ob prazniku železničarjev .

Slika št 5: Ocena predsedstva SVPS o izvedbi stavke